

VOL-4

കേന്ദ്രികളുടെ കേന്ദ്രികവിതകൾ

പി കോമ്പിസ്റ്റ് നബിൽ

കുത്തു മന്ത്രിലെ യാത്രിക ഔദ്യോഗിക

Published by

സെന്റ് ജോൺഫ്രാൻസ് യൂ.പി സ്കൂൾ കല്ലോടി

பிரதேஷம்,

கலோகி வைத் தோய்ப்பு யு பி ஸ்குளிலெ
விழுத்திக்கு அவருடை மத்திலெ
கமகுதையு கரிதகுதையு லேற்றுதையு
முத்துகுதையு நினைக்கு முத்திலேகு

துறிதங்கிற

ஏன் என்வென் வாகிலுட
அவர்திசிகுகுருண்
ஏவருடையு பேருணாபிடு
அடுத்திகுருநு

ഉച്ചതാളുകളിൽ

മഴവില്ല്

മുള്ളുങ്ങാട്ട്
രാത്രി

പുഷ്ട

പ്രാവ്

പ്രക്കൂതി

കുമ്പനിക്കിളി

മുള്ളു

ദരു രൂപാന്തരം

മഴ വന്നേ

ദത്താരുമഡവുടെ ദൈരും

എന്ന് സ്ഥാനാശിം

ദുഗ്ധമുറഞ്ഞു മക്കാഡി

പാടവരമ്പത്ത്

എന്ന് ശാഖം

കുട്ടകാരി

കുട്ടിക്കാലം

മഴവും കാറ്റും

ഇണക്കവും പിണക്കവും
 കുസ്യതിയും നിറങ്ങതാണെന്ന് കുട്ടിക്കാലം
 അച്ചന്നും അമയും പറയും
 കുട്ടിക്കാലം അതി സുന്ദരമായിരുന്നു
 ഇന്തിൻ വില എനിക്കിറിയില്ല
 പകൈജ കുട്ടിക്കാലം കഴിയുമ്പോൾ
 ഞാൻ അറിയുമതിന്റെ വില

അദ്ദേഹിക്കാനാവി (4A)

എന്ന് ഗ്രാമം

കോടി

അങ്ങക്കെയാണെന്ന് ഗ്രാമം
നടുവഴിയിലെ പച്ചപ്പും
അസലു പറമ്പിലെ ആൽമരവും
തുംബപ്പു പോലെ വെള്ളമയുള്ള
കൊച്ചു സുന്ദരമാണെന്ന് ഗ്രാമം
ഇന്തി നശരത്തിന് നടുവിലും
എന്നുമെൻ്തു ഓർമ്മയിൽ ഉണ്ടാവും
സുന്ദരമായ എൻ്റെ ഗ്രാമം.

അദ്ദേഹത്ത് മനോജ് (4A)

കുഞ്ഞിക്കിളി

കലി

എൻ മുറുത്തെ പനിനീരിൽ
തേൻ നുകരാൻ വന്നാരു കുഞ്ഞാറുകിളി....
നിന്റെ കുട്ടിൽ കുഞ്ഞിലും കുഞ്ഞുണ്ടാ...
അതിനൊരു കുഞ്ഞാറു ചിറക് ഉണ്ടാ.....
തേൻ നുകരാൻ നിന്നെ കാത്തിലിക്കുമോ....
നിന്നോമൽ ചിറകുകൾ എനിക്കു തന്നാൽ
പാറി പറന്നു താൻ....
നിന്നോമൽ കുഞ്ഞിനെ കൊണ്ടു വരാം...

ഇന്നലെ നീയെഡാരു
 പാഴ്മുകുളമായിരുന്നു
 ഇന് മുളകുടമായ്..
 തണലായ് ...തണുകലായ്...
 സൗഹ്യദം പക്കുവെക്കുന്നു
 നിന്ന് പച്ചപിൻ്റ് കുളിർമയിൽ
 നിന്നിലണ്ണാൻ പക്ഷികളെത്തുന്നു
 ഇളം കാറ്റിനാൽ നാദമായി
 നീയെന്ന മാടി വിളിക്കുന്നു
 മുളേ..നീയെനിക്കേതെ പ്രിയശ്ശട്ടത്...

പുഠം മുറിത്ത് പെയ്തിട്ടുണ്ടാൻ
 പുത്രുമിതുള്ളികളിച്ചിട്ടുന്നു
 കാർമ്മകിൽ മാനത്തുവന്നേരും
 അസിളിമാനത്ത് ഉളിച്ചിട്ടുന്നു
 മഴത്തുള്ളിമുറിത്ത് വീണിട്ടുണ്ടാൻ
 പടിയിൽനിന്നെൻ്തെങ്കനീടി
 അതിൽ ഒരു തുള്ളി എടുത്തു ഞാൻ
 എന്ന നോക്കി ചിലി തുകി...

ഞാൻ നട്ടു നനച്ചു രൂപ മുള്ളവള്ളി
 പുത്തു വിരിഞ്ഞ തിരു മുള്ളമാട്
 കാറ്റിന് കൈകളിൽ തട്ടി വിരിഞ്ഞു മാട്
 ആകെ നൃഗമണം തന്നു മുള്ള
 വന്നു കിളികൾ പലതും അതിൽ
 തേൻ നുകർന്നു നല്ല പാട്ടുപാടി
 നേരും പുലർന്നു ഞാൻ നോക്കും നേരും
 അമു പുവുകൾ കൊണ്ടാരു മാല തീർത്തു

ചുവന്ന സുന്ദരി പോയപ്പോൾ ആ കൂടുതൽ സുന്ദരി വന്നു...
 മരങ്ങളും ചെടികളും സുവന്നിറയിൽ ആണ്ടുപോയിരുന്നു...
 ദുരേ അവർ എല്ലാറിനെയും മറച്ചുകൊണ്ട്....
 അവളുടെ കൂടുതൽ മുവൽക്ക് വെളുത്ത രൂളാളികൾ പടർന്നു...
 വലിയ വെളുത്ത വ്യത്തം അവർക്ക് നിലാവ് നൽകി...
 എന്നാലും...
 നിന്മ സമ്മദ്ധം ആരെ അറിയുന്നുവോ...
 അവൻ അത് ഹൃദയത്തിൽ ചേരുതെന്ന് വെക്കുന്നു...

വാർമ്മവില്ല മഴവില്ലേ
 അഴകിൻ തേനല്ലേ
 കാണാൻ എന്തുരസം നിന്നെ
 മാനത്തിരിക്കും സുന്ദരി നീ
 വിള്ളിലേക്കാനിന്നാണി വരുമോ?
 എന്ന നിന്നുടെ മടിയിലിരുത്താമോ?
 എഴുപ്പകിൻ റാണിയല്ലേ നീ
 ഒരിക്കലും മായല്ലേ മഴവില്ലേ.

അമീന ജിനീഷ് (4 A)

മല്ലിൽ തിമിർത്തു കളിക്കാൻ
 അനോരു കൊച്ചുഗൗണ്ടുണായിരുന്നു.
 മട്ടു രേതാടിയെത്തു സ്പോൾ
 അധരൻ സ്പോഹിച്ചുട്ടുള്ള കൊഴുക്കടയും...
 പണ്ടതിന്റെ മേയിൽ ഇന്തോക്കൈ
 രൂപാന്വിം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു.
 ശ്രദ്ധാന്വിത് പകിം ദൊസ്യും,
 സ്വിഗ്രി വാഴി വീടിലെത്തുന കൊഴുക്കടയും...

മഴ മഴ മഴ മഴ പെരുമഴ
 തുള്ളിച്ചാട്ടും പെരുമഴ മഴ,
 ഇടിയും മിന്നലും വന്നിട്ടും,
 കാറ്റും പ്രളയവും വന്നിട്ടും,
 കേരളജനത് സനായി,
 പ്രതിസന്ധികളെ സേരിട്ടും,
 കേരളമനാൽ സനാണ്,
 (കിസ്ത്യനും ഹിന്ദുവും മുസ്ലീമും,
 സനാണിവിടെ സനാണ്)

എത്ര സുന്ദരമീ വയൽ കാഴ്ചകൾ
 ധാന്യമണികളും ചെറുപ്രാണികളും
 കൊത്തിത്തിനും ചെറു പക്ഷികളും
 പാറിനടക്കും തുണികളും പുസ്തകളും
 എന്ന തഴുകും മന്ദാരുതനും
 പല പല ത്രഷ്യസസ്യങ്ങളും
 ചെറു തോട്ടിലും നീനിത്തുടിക്കും
 പരമ്പരിനുകളും
 എത്ര ഉദ്യോഹരമീ കാഴ്ചകൾ

മഴ വന്നേ... മഴ വന്നേ
 മാനത്തു നിന്മാരു മഴ വന്നേ
 കുട്ടികൾ ചാടിക്കളിക്കുന്നേ,
 പുകൾ ആടി സ്റ്റിക്കുന്നേ,
 തവളകൾ പാടി നടക്കുന്നേ,
 തോട്ടുകൾ ശുകി ചേരുന്നേ,
 പുഴകൾ ശുകി പോകുന്നേ,
 മഴ വന്നേ..... വന്നേ.....

ആകെ ഉണർത്താൻ വാഴ വന്നേ,
 മഴയേ.... നീ പ്രഭയമായി വന്നുലയ്ക്കിരുതേ....

യദു കെ എ (3A)

വേദമുറിങ്ങു മക്കളേ.....

കലിക്ക

വേദമുറിങ്ങു മക്കളേ.....
കാലം ദുരെ ദുരെ മറയുന്നു...
പുണ്ണിലി തുകുമാ കൊച്ചു പുക്കൾ
വേഗം വേഗം മയങ്ങുന്നു....
കാട്ടിലെ കൊസനും നാട്ടിലെ കിളികളും
വേഗം വേഗം ഉറങ്ങുന്നു....
കതിരുകൾ കാറ്റിലും വഞ്ചിരുന്ന
വയലുകളെല്ലാം ഉറങ്ങുന്നു.....
വേദമുറിങ്ങു മക്കളേ...
കാലം ദുരെ ദുരെ മറയുന്നു.....

മഴയും കാറ്റും

കലിക്ക

കാറ്റു വന്നല്ലോ
 ആഹാ കാറ്റു വന്നല്ലോ
 തണ്ണുത്ത കാറ്റു വന്നല്ലോ
 കരിയിലയെല്ലാം തുരു തുരു
 തുരു തുരാ പാറി വന്നല്ലോ
 ആഹാ പാറിവന്നല്ലോ
 ആകാശത്താനു നോക്കു
 കുട്ടുകാരെ നിങ്ങൾ ആകാശത്താനു നോക്കു
 നീലാകാശം പൊയ്... പൊയ്... പൊയ്....
 കുകുകുത്താരാകാശം
 വന്നേ... വന്നേ... വന്നേ...
 ഒന്നേ, ഒന്നേ, മുന്നേ, നാലു
 അഞ്ചു, ആറു എഴു, എട്ട്, ഒൻപത്, പത്ത്
 തുള്ളി വിണ്ണല്ലോ
 വെള്ളത്തുള്ളി വിണ്ണല്ലോ !
 ആഹാ എന്തു രസം !
 കുട ചുടാനെന്തു രസം !
 മഴയിൽ ചാടാൻ
 എന്തു രസം !
 കുട്ടുകാരെ വായ്യോ.....
 മഴയിൽ നന്നാൻ വായ്യോ...

വിസ്യ ഉബൈസ് (3A)

പൊന്നുണ്ടാ നമുക്ക് തൃനിയും ജനിക്കണം
 മനുഷ്യനാകണം, പെപരലാകണം
 തൃനത്തെ ലോകത്തെ നല്ലതായി മാറ്റണം
 സർപ്പവിവേകമാർജ്ജിക്കണം
പ്രാവുപോൽ കളുക്കമുള്ളതായിട്ടേണം
 നഗരത്തിൽ കാപട്ടമക്കനിടണം
 ഗ്രാമത്തിൽ ശുദ്ധത നിറക്കണം...
 മനസ്സിൽ തൃശ്ശൂരെന ചാർത്തിടണം
 എന്നാൽ തൃനി നിറയിലു കണക്കെളാന്നും

പ്രകृതി

കോട

പ്രകृതിയാം അമയെ വണ്ണാംട്ടുക നമൾ...
ചുണ്ണം ചെയ്തിടാതെ...
ഈ മ്രോഷ്യം ശക്തിയെ വനിച്ചാംട്ടുക നമൾ...
ഈ ശാന്തസുരഭിലധാം അമയുടെ ലാളനകൾ
എറുവാണ്ടാം കൂട്ടരെ...
വരും തലമുറകായി കാത്തുസുക്ഷിച്ചാംട്ടുക അമയെ...
നല്ലാരു പുലരിയെ വാർത്തയുക്കാം...

ഒയ കുഞ്ഞാ (3 B)

An online publication

Designed by :Jishin MJ (sjups kallody)